

Sangen Merkillinen

Historia,

Jumalan Hengen suuresta Armo-
työstä kolmen Juudalais-
sen Tyttären sydämessä.

Ensin

Saksasta Ruotsiksi käännetty

Ja nyt

Hänen werrattoman sydäntä liikuttawaisen sisäl-
lepitonsa tähden Suomeksi kirjoittanut.

H. Renqwisti.

Wapahtaja sanoo:

Sallikaat lasten tulla
minun tyköni, Mark.
10: 14.

Gortawolasäsa,

Painettu E. W. Holmströmin Kirjaräntissä.

1848.

Imprimatur.

Borgå Domkapitel, den 14 April 1847.

På befallning:

NILS ÆJMELÆUS.

Jumala Laissansa käskée:

Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalataş kaikesta sydämmestäs j. n. e. Ja nämät sanat pitää sinun teroittaman sinun lapsilles ja niistä puhuman huonesä istuisas, ja tiellä käydesäs, maata pannesas ja nostesas, 5 Mos. 6: 5, 7.

Kolmen Juudalaisen Lapsen Kään- tymisestä, uskoon Jesuksen Christuksen päälle.

Kuin Pyhä Henki Jumalan Sanan kautta alati Sielusa vaikuttaa; niin taitaa Hän lastenkin sydämissä vaikuttaa ikävöittämissen Herran Jesuksen ja Hänen armonsa perään, jos lapset ottavat tarikan vaarin Hänen vaikutuksistansa, ja antavat johdatta itsiänsä Jesuksen Autualliseen tuntemiseen. Senpäälle on vastaan sanomatoimittotistus tässä Merkillisessä Historiasa Kolmesta Juudalaisen lapsesta.

Yhdellä Juudalaisella Berlinissä, hänen vaimonsa kansa, oli Kolme Tytärtä, joista vanhin oli 12, toinen 10 ja kolmas 8 vuoden vanha. Kuin nämät lapset olit sille ijälle tulleet, että he taisit käydä ulkona kaupungin kaduilla; niin pidit he kansa kaimista Christittyn lasten kansa, jotka viattomuudensansa puhuit heille, kuinka Jumalan Poika oli Saiwaasta tänne maan päälle tullut, ollut lapsena ja kasvatettu Hänen Elatus vanhemmiltansa ja että tämä Jumalan Poika on meidän Valimiehemme ja Sovittajamme, että Hän ympärä leikkauksesa kutsuttiin Jesukseksi, ja että

tämä Jeesus, kuin Hän oli niinkuin ihminen tähdeksi mieheksi kasvanut, oli päällensä ottanut kaikkein ihmisten synti welan ja rangastuksen ja niinkuin Sumalan Karika kantanut koko mailman synnit, myöskin että Hän on antanut Suudalaisten tuomita itsensä ristin kuolemaan. Mutta Suudalaiset ei tienneet eikä uskoneet, että ristin kuolema oli Hänellen Hänen Taimaalliselta Tsältänsä määrätty että Hänen piti, niinkuin Wälimiehen sowitzaman mailman Hänen werensä muodatuksen kautta, ja että ihmiset ainoastaan Hänen kauttansa taitawat autuaksi tulla. Vielä sanoit Christilijet lapset, että meidän Herra Jeesus rakastaa kaikkia ihmisiä, erinomattain lapsia ja Suudalaistenkin lapsia. He pidit myöskin usein rukouksia yhdesä heidän kansansa, ja luit heidän edesänsä: Issä meidän, Toisen Uskon Kappaleen Lunastuksesta, ja monta Raamatun paikkaa. Suudalaisen lapset otit tarikan waarin ja opit nämät Kappaleet ulkoa päin lukemaan. Kuin he usein kuulit, että meidän Herra Jeesus on lunastanut kaikki ihmiset, ja tahtoo nyt armosta ja rakkaudesta tehdä kaikkia autuaksi, ja lapsiakin; niin waikutti Pyhä Henki näitten kolmen Tyttären sydämesä niin sisällisen ikäwöitsemisen Herran Jeesuksen ja Hänen armonsa perään, että he keskenänsä päätit antaksensa fasta itsensä ja tullaaksensa totiseksi Christityiksi. Siinä tarkoituksesta meni he Makister Kamaanin tyköön, joka Pappina oli Marian Kirkolla Berlinin Kaupungissa.

Wanhin sisär meni Papin eteen ja sanoi Eäsä tulen minä teidän tyköönne, rakas Herra Makisteri! molempain minun sisärteni kanssa, ja rukoilen, että te ottaisitta meitä teidän holhouksenne alle; me tahdomme tulla Christityiksi, että meilläkin olisi osa Jesuksesta Nazarenuksesta, joka on totinen Jumala ja Ihminen, ristin päällä kuollut kaikkein edestä, ja meidänkin wihelijäisten lapsukaisien edestä. Ei mikään muu waadi meitä, waan ainoastan sen ristiinnaulitun Jesuksen rakkaus, ja tätä rakkautta emme taida kauwemman hillitä; sentähden me rukoilemma teitä, armahtamaan meidän lapsi parkein päälle.

Kuin Makisteri Kamaani tämän kuuli, luuli hän heidän tehneen jonkun rikoksen kotonansa, ja sentähden pelkävän rangaistusta. Sentähden käski hän heitä siwendellä, menemään kotiansa, ja olemaan niinkuin hywän tapaiset lapset Wanhempiansa kohta, Jumalan käskyn jälkeen Laisa. Mutta he lankeisit kaikki kolme polwillensa maahan Papin eteen, ja rukoilit häntä, ettei hän Jesuksen tähden ajaisi heitä tyköönsä, kuin ei mikään muu ole pakottanut heitä hänen tyköönsä tulemaan, waan ainoastan se suuri rakkaus, kuin heidän sydämesänsä paloi Herran Jesuksen tyköön; sentähden olit he wahvasti päättäneet, ennen cmta itsensä kuoletta, kuin hyljätä Herran Jesuksen, joka ristin päällä heidänkin lunastanut oli. Jesuksen omaksi tahdoit he tulla, ja ei koskaan hänestä erota, se mahtoi käydä heillen kuinka tahtonsa. Niin makaisit nämät kolme lasta Papin edessä ja

rukoilit palawilla kynnellä: Armahatakaat meidän lapsi raukkain päälle! Me tahdomme uskoa Jesuksen Christuksen päälle; älä aja pois, emme lähde teidän tyköänne; sentähden me rukoilemma teitä: auttakat meitä, että me sen pyhän Rasteen kautta tulisimme osalliseksi Jesuksen werisestä Sowinnosta.

Pappi nousi ja suurimmalla ihmettelemisellä katseli lasten päälle heidän sydämmellisen ikäwõitsemisensä tähden armon perään Christuksesa, ja kuin-ka he sydämmellisestä rakkaudesta Häntä kohtaantahdoit kieltä kaiken mailman, ainoastaan woittaaksensa autuuden Häneltä. He makasit polwillansa niin kauwan Papin edessä, kuin hänen täytyi luvata otta heitä tykönsä. Tämän päälle otti se mainittu Pastori nämät kolme Suudalaisen lasta tykönsä, kuitenkäin Korfian Esiwallan luvan kautta.

Koska se jonkun ajan perästä tuli Wanhemmillen tiedoksi; niin he menit Papin tyköön lapsiansa poisottamaan; mutta nyt ei tainnut hän anta lapsia tykönsä ilman luvata, kuin se Esiwallallen ilmoitettu oli. Sitä warten määräsi Hänen Kuningal. Majesteettinsa neljän Papin Rouksen, nimittäin Kaksi Reformertan: Herra Jablonskyn ja Achenbachin ja Kaksi Lutheranin: Herra Passardin, ja Teringin. Näitten piti asia tutkiman tarkasti, jos lapset, Wanhempain tahtoa vastaan, taittaisinholhoukseen otta, ja opetetta Christin Oppiin, ilman sen oikeuden rikkomata, kuin Wanhemmilla lastensa ylitse Luonnon lain jälkeen on. Päiwä määrättiin, jona niiden neljän papin piti heitä heidän wanhem-

painaja läsnä ollessa koetteleman. — Kujan lapsi kutsuttiin erittäin ja kysyttiin, minkätähden hän oli lähtenyt Vanhempainsa tyköä pois, ja jos hän tahtoi heidän tyköönsä jälleen mennä? Mutta Kujan vastasi sydämmellisimmällä liikutuksella: Ei kukaan ole meitä käskennyt lähtemään Vanhempaimme tyköä, eikä mikään ole vaatinut meitä näin tekemään, eli ottamaan tätä aekelta, vaan ainoastaan Jesuksen Natsarenuksen rakkaus, joka on totinen Jumala ja ihminen, ristin päällä koko maailman syntein edestä kuollut ja meidänkin nuorukais-ten edestä, ja me ainoastaan Hänen kauttansa tahdomme autuaksi tulla. Tämän päälle luit he: Jsa meidän, Toisen Uskon Kappaleen ja muutamia Biblian sanoja, jotka he Christittyin lapsilta olit oppineet.

Suurimmalla ihmettelemisellä kuulteli Kofous, kuinka sydämen riemulla ja urhollisesti nämät Suudalaisen lapset puhuit meidän Herrasta Jesuksesta ja Hänen rakkaudestansa. Mutta tahdottiin koetella heidän rakkauttansa; sentähden sanottiin heille: Jos te tahdotta tulla Christityiksi, niin teidän täytyy tehdä sängen raskaata työtä ja te tuletta vihattavaksi kaikilta ihmisiltä; eikä kukaan tahdo pitää kansa käymistä teidän kansanne; teidän Vanhempanekin hyljäävät teidän; sanalla sanoin: Teidän täytyy päälenne otta kaikki mitä kurjuudeksi ja wihelijäisyudeksi sanotaan ja olla kaikkein pilkana. Tähän vastaisit lapset: Me teemmä mielellämme työtä, waikka vielä weri Synthemme alta tiukkuisi, kuin waan tulemme Jesuksen lapsiksi. Meitä saadaan pilkata, ja

ylönkatsoa mailmassa, siitä emme huoli; Tainaassa ei enää yhtään pilkkaa ole. Jos me vaan saamme meidän rakkaan Herran Jesuksen tykönä olla, niin me tahdomme kaikkia karsia. Siitten luvattiin heille kaikenlaisia hyviä vaatteita, ja kaikkia mitä ikänä he tahdoit anoa, jos he jälleen Wanhempainsa tyköön menisit ja olisit heillen kuuliaiset; mutta lapset vastaisit, mitä auttaa meitä hyvät vaatteet? mitä hyödyttää meitä kaikki muu koreus tässä mailmassa? Mailma hukkuu; mutta me tahdomme tulla autuuden perillisiksi ja Sumalan lapsiksi; Tainaassa saamma paremmat vaatteet ja enemmän hyviä, kuin mailmassa on. Meidän Wanhempaimme tyköön emme ensinkään mene; sillä me tahdomme Christityiksi tulla, että mekin tulisimme Jesuksen kautta autuaksi, joka on ristin päällä kuollut syndisten edestä ja nyt tahtoo autuaksi kaikkia autta. — Wanhemmat, jotka olit Samariassa, joka sen wiereessä oli, jossa kokousta pidettiin, kuulit koko sen menon, otettiin nyt samaan huoneeseen; he syyleilit lapsiansa monilla kynnelillä, ja rukoilit heitä lähtemään kansansa kotia. Siihen vastaisit lapset: Emme ensinkään lähde, me karsimme mitä hywänsä ennen, kuin ylönnaisimme meidän rakkaan Herramme Jesuksen. Wanhemmat lankeisit polwillensa lastensa jalkain juureen maahan, ja suuta annoit heidän suille ja käsille, ja rukoilit Tainaiseen ylöthyillä käsillä, että he taipuisit myöntymään ja perään ajatteleisit, että he, niin kuin Wanhemmat, rakastawat enemmän heitä kuin joku muu, ja kysyit heiltä: Kuinka te,

rakkaat lapseni! taidatte niin taipumattomat olla,
 ja teidän lapsen sydämenne sulkea niin kovaasti,
 ettei teidän Vanhempainne rukoilemiset eikä kyy-
 neleet teissä voi mitään matkaansaatta? Rakkain-
 mat lapseni! armahatkaat meitä, teidän Vanhem-
 pianne, siinä ahdistuksessa kuin meidän tähtyn
 teidän tähtenne kärkeä, heittäkää pois teidän
 aikomuksenne, älkääät ruwetko Christityksi, älkääät
 huoliko uskoa Jesuksen päälle. Näistä liikutta-
 waisista puheista vuosit lapset kyyneleihin, mutta
 vastaisit vanhemmillaensa: emme sinä ikänä muuta
 aikomustamme, me tahdomma Jesuksen kautta
 autuaksi tulla, Häntä rakastamme me yli kai-
 ken ja enemmän kuin Vanhempiammekin; me
 olemme jo Hänelle antaneet meidän sydämmemme,
 Hänen pitää koko meidän elämämme ajan meidän
 rakkaudemme päämaalina oleman. Te rakkaat
 Vanhempamme etten nyt enää olekkaan meidän
 Vanhempamme, emmekä mekään taida pitää
 meitämme niinkuin teidän lapsina, niin kauran
 kuin te tahdotta olla Suudalaisina ja Jesuksen
 vihollisina. Mutta jos tekin päätätte tulla Chris-
 tityksi ja uskoa meidän rakkaimman Vapahta-
 jamme päälle, sen kaikkein syntisten edestä ristiin-
 naulitun Jesuksen päälle; niin katso, sitte olemma
 me teidän lapsenne ja yhdessä rakastaisimme meidän
 rakasta Herramme Jesusta ja Häntä rukoileisim-
 me. Mutta jos et te sitä tee, (edespäin sanoit lapset),
 niin me aina erillämme olemme; emme koskaan
 muuta aikomustamme, teidän rukouksenne ja kyy-
 nelenne ei tässä asiassa yhtään auta.

Niin siis itkit sekä Vanhemmat että lapset polkollansa maassa toinen toisessaan, että myös jokaisen päällekatsoja olisi tainnut liki vuota kymnelissä tästä läsnä olevasta tapauksesta. Uiti, joka enimmästi rakasti sitä keskimäistä tytärtänsä, tarttui hänen kaulaansa, ja ilmoitti hänelle hänen Uitillisen sydäntä liikuttavaisen rakkaudensa, hellimällä puhella ja palavilla kymnelillä, niin ettei ne läsnä olavaiset ilman wäkewimmätä liikutuksesta tainneet nähdä eikä kuulla, kuinka sydäntä tainuttawaisesti Uiti lastansa rukoili, joka kuitenkkin pyysi aikomuksensa. Sen jälkeen käänsi Uiti itsensä Papein puoleen, nöyrällä anomisella, että he ajaisit lapset pois tykönsä, ja suositteleisit heitä lähtemään Vanhempainsa kansa kotia. He osottit itsensä siinä niin, kuin tahdoit he toden teolla heitä aja pois tykönsä, ja ei otta heitä vastaan Christin oppia oppimaan; jonkatähden heidän nyt wältämätä täytyisi mennä kotiansa ja olla Vanhempainsa tykönä. Senpääle wastaisi keskimäinen tytär aivan wapaasti: No, minun Uitini! minä tahdon lähteä teidän kanssanne, jos te otatte sen päätöksen, että tulla Christityksi, sitten te saatta olla minun rakas Uitini ja minä teidän kuuliainen lapsenne: mutta jos et te päättä, Christityksi tulla ja uskoa Herran Jesuksen päälle: niin en minä koskaan enää teidän kanssanne lähde. Wihtoin rupeisit jokainen lapsi, kysymään Vanhemmittansa: Tahdottako te Jesuksen Christuksen Nimessä päättää, tulla Christityksi, niin me tahdomme teidän kanssanne kärsiä kaikkea mitä meille

tapahtua taitaa? Mieltämme emme muuta; me
 pysymme Jesuksessa kiini, joka ristin päällä syn-
 tisten edestä kuollut on, ja tahtoo vapahda kaik-
 kia ilman ihmisen muodon katsandota. Me aiwom-
 me ilolla ja tuhansilla kiitoksilla, päällemme otta
 Jesuksen ristin ja seurata Häntä: waikka me vielä
 pantaisiin Spinhuusiin, ilolla sinnekin menisim-
 me: Jos me ainoastaan kastetuksi tulemme, niin me
 mielellämme tahdemme työtä tehdä. — Se Nuorin
 Sisär sanoi: No, waikka minä en yhtään ruo-
 kaakaan saisi, waan täytyisi nälkään kuolla; niin
 minä en siitä huoli, minä olen walmis ennen falli-
 maan pääni leikata ja hukuttamaan henkeni, kuin
 ylönantamaan minun kaikkein rakkainta Jesusta-
 ni. Sitten sanoit Papi lapseille: emme teitä
 vastaanota, mihinkäs luuletta menewänne? kui-
 tentkin tähtyy teidän mennä Wanhempainne
 kanssa kotia; ette taida waatia kutakaan Pappia
 teitä opetukseen ottamaan. — Silloin wastaisi
 se 8 vuoden wanha tytär: No, jos te, hywät
 Herrat, minua vastaan ota; niin kuitenkin
 vastaan ottaa minun kaikkein rakkain Jesukseni,
 joka on ristin päällä kuollut minunkin lapsi rau-
 kan edestä. O! Hän ottaa minun Hänen rak-
 kaille käsiwarsillensa, ja ei minua koskaan ijan-
 kaikkisesti päästä; sillä Hän on werratoin lasten-
 ystäwä, ja minä rakastan Häntä sydämmellisesti;
 sitä rakkautta, kuin minun sydämesäni on, ei taida
 mikään sammutta. — Ja niin rupeisit kaikki kol-
 me niinkuin yhdestä suusta sanomaan: Jeesus joka on
 kuollut ristin päällä, pitää ijankaikkisuudessa oleman

meidän ainokaisin ja parhain tawaramme, jota emme sinä ikänä hyljä. Sa te hyvät Herrat! woisitte kyllä Jesuksen tähden meille sen rakkauden osottaa, että opettaisitta meitä Christin us- koon. — Tämän jälkeen lankeisit he polwillensa Pappain eteen maahan, ja suuta annoit sekä heidän käsille että jalwoille ja monilla kynnellillä, luit wielä kerran heidän Uskonsa Tunnustuksen, heidän Wanhempainsa läsnä ollessa ja taaskin sanoit, ettei mikään muu, kuin ainoastaan Jesuksen rakkaus oli waatinut heitä ylönantamaan kaikki ja Wanhempainnsakin; mutta sitä ristiinnaulittua Jesusta ei he koskaan woisi ylönantaa. Tästä lasten yksiwakaisuudesta ja puhtaasta rakkaudesta sen ristiinnaulitun tyköön tulit kaikki läsnä olewaiset ja Pappitkin liikutukseen ja kynnelihin. Sen ylitse ihmeteltiin, kuinka yksinkertaisesti, selkiästi, urhoollisesti ja järjestyksessä tunnustit nämät Suudalaisen lapset Jesusta ja Hänen autuaksi tekewäistä totuuttansa. — Wanhemmat, jotka kaiten tämän alla olit saapuilla, pyysit lupaa wielä kerran saada yksinäisyydessä puhua lastensa kanssa; Heidän anomuksensa sallittiin, ja he otit nyt lapsensa wieresä olewaiseen Kammioon. Siellä rukoilit Wanhemmat lapsiansa koko hetken, selkeimmillä ja taimuttawaisimmilla sanoilla, katkerimmilla kyyneleillä, hellimmillä sytleilemisillä, läpitunkeewaisimmilla puheilla ja ihanaisimmilla lupauksilla, että taipuisit ja tulisit kotia; mutta kaikki Wanhempain rukoilemiset, itkemiset, kumar- telemiset, sytleilemiset ja waatimiset olit turhat;

ei mikään woinut heidän sydämisiä sammutta heidän palawata rakkauttansa Herran Jesuksen tyköön. Wihtoin wahwistit kaikki kolme lasta, ettei heillä yhtään pahaa eli wihansuopumutta ole heidän Wanhempiansa vastaan; Ei, ei yhtäkään waan ainoastaan rakkaus Herran Jesuksen tyköön, joka heidänkin synteinsä tähden ristin päällä kuollut oli, teki sen, että heidän täytyi erota heidän Wanhemmistansa. Nyt teit Papiit viimeisen koettelemuksen, että taimuttawaisemmalla tavalla suositella lapsia menemään Wanhempainsa kanssa kotiansa. Mutta lapset myöskin tällä kerralla lankeisit polwillensa maahan ja rukoilivat sydämmellisimmillä khyneleillä, että wanhemmat yksinänsä menisit kotia. He wieläkin sanoit, ettei mikään muu ole saattanut heitä hyljäämään Wanhempainsa huonetta, waan ainoastaan sen ristin päällä kuolluen Jesuksen rakkaus, ja ei mikään woisi eroittaa heitä tästä Jesuksen rakkaudesta. He julistit myöskin, että usiampiakin Suudalaisten lapsia olit päättäneet Christityksi tulla; uutta he sanoit: Sinä rakkain Jeesus! olet heillenkin ajan katsonut.

Suureen ihmettelemiseen langettiin näitten lasten rakkaudeu ylitse Herran Jesuksen tyköön. Kuin he sait käsinsä jonkun kirjan lehden, johon Jesuksen Nimi prändäTTY oli, jonka he kyllä ymmärsit, waikka ei he wielä osanneet oikein lukea kirjasta; niin owat he hellimmillä khyneleillä suuta antaneet sille pyhälle Nimelle, niin rakasta se heistä oli. Molemmilla käsillänsä painoit he tämän Nimen

rintansa päälle, ja muodatit heillä kynneltä palavaa rakkaudesta Herran Jesuksen tyköön.

Tämän jälkeen otettiin lapset opetettavaksi, ja Vanhemmat eroitettiin sanomattomalla surkeudella pois heidän tykönsä. Kun lapset määrättiin lukemaan, niin annettiin sekä Vanhemmille että muillekin Juudalaisille lupa, tulla Kirkkoon ja panna lasten eteen heidän ajatuksensa, kuin heillä Ewangeliumin totuutta vastaan on. Kun he niin muotoin tulit tarpeeksi asti opetetuksi, kutsuttiin he Kirkkoon yhtenä päivänä jälkeen puolen päivän, ja tunnustit uskonsa koko suuren Seurakunnan edessä, ja Herra Makister Kamani kasti heidän.

Kasteensa pantiin nimeksi.

Vanhimman: Constantina Fredrika.

Toisellen: Sophia Johanna.

Kolmannellen: Maria Christina.

He olit itse ottaneet Bijan nimen Hirtentreu.

Sen Pyhän Kastin jälkeen pidettiin seurawainen Rukous:

Herra Jeesus! vaikuta Sinä jokaisen lapsen sydämesä, Sinun pyhän Hengen kautta, Sinun Jumaluuden Sanas woimalla, puhdas rakkaus Sinun ja Sinun kuolemas puoleen ristin päällä ettei nämät Juudalaisen lapset viimeisnä päivänä mahtaisi tuomita monta Christityn lasta. Vaikuta myöskin meisä kaikissa oikein palawa rakkaus, että meidän sydämemme meidän Herran

Jesuksen sydämmen kanssa yhdistetyksi tulisi ajassa ja ijan kaitki suudessa, Amen.

Tämä tapaus kolmesta Suudalaisen Tyttärestä on tapahtunut Berlinissä (*) vuonna 1743, sen viimeisen Preussin Kuninkaan Fredric Toisen hallituksen aikana.

Tehtöön tämä syvän liikutuksen jokaisen Spettajan sydämesi! Te Vanhemmat! Tehtäät jo aikaisin teidän lapsenne tutuksi Jesuksen ja Hänen autuaksi tekemäisen oppinsa kanssa! Te lasten ystävät ja nuorukaiden Sohdatajat! Älkäät olko kylmämieliset teidän opetuksisanne; kehottaakaat nuorukaisia uhraamaan heidän sydämensä Jumalalle; ja aikaisin elämään uskoon Jesuksen Christuksen päälle, käsittääkseen Häntä, niinkuin Hän on Jumalalta tehty wiisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitetyksi ja lunastukseksi. Arwittakaat Christillisellä esimerkillä teidän puoleltanne senkaltaisia waroituksia, niin siitä on tulewa suuri siunaus.

Te rakkaat Pojat ja Tyttaret! sallikaat tämän mainitun esimerkin käydä oikein teidän sydämihinne ja koetelkaat teitänne, jos teillä senkaltainen palawa rakkaus on sen teidän edestänne ulosanomattomissa Finuissa, häpiällisen ristin päällä kuolluen Jesuksen tyköön. Teidän kaiteti pitäiskin halajaman Häntä oikein rakastaa ja tulla Hänen oikeiksi

---

*) Berliini on Brandenburgisa Saksanmaalla, ja on tähän aikaan Pääkaupunkina koko Preussin Waltakunnassa; sillä Bradenburg on Preussin Wallan alla.

Opetuslapsiksi ja Seurajiksi? Hän onkin sen teiltä
 kyllin ansainnut? Wälttäkää sitte kaikkia pahoja
 ja turhia seuroja paremmin, ettet te waaraan
 joutuisi ettekä mailman kanssa hukkuisi. Ku-
 kailkaat meidän Armean Jumalan ja Hänen Henken-
 sä woimaa, että Hän antaisi teille uuden sydämen,
 ja waikuttaisi teissä sekä tahdon että woiman. —
 Se nuoret ystävät! Kuin teidänkin oma tuntonne
 sanoo teille, että teidän pitää kääntyneeksi tule-
 man, ennen kuin te Jumalalle kelpaatte; niin
 alkäätkä kauwemman teidän sydäntänne kieltäkö
 Häneltä, joka sitä warten on tänne mailmaan tul-
 lut ja on katkerinman pilkan ja häpiällisimmän
 kuoleman kärsinyt, wapahtaisansa syntisiä. On-
 nelliset te, rakkaat ystävät! jos te päätätte,
 antaksenne teidän sydämenne Wapahtajalle. Ulos-
 sanomatoin on teidän onnellisuudenne, jos te alin-
 omaisessa uskollisuudessa elämänne loppuun asti
 rakastatte teidän Wapahtajaanne ja Hänessä
 riiputte kiini, joka teidän kallilla werellänsä osta-
 nut on. Teillä on katoomatoin, saastuttamatoin ja
 turmelematoin perintö, joka teille Taiwaasa-
 talelle pantu on. — Hän meidän suloisin Wa-
 pahtajamme, meidän sieluimme ainoa ystävä,
 pankoon siunauksensa tähän firjoitettuun Histo-
 riaan, ja tähän sydämelliseen waroitukseen, Hä-
 nen äärettömän rakkaudensa tähden, Amen.

317. X. 29.

H. Hartausking

MIB 40778

+

